

Akademický rok 2023/2024

Diplomová práce – posudek vedoucího

Jméno a příjmení studenta:

Název práce:

Slovní hodnocení:

V tvorbě Lenky Zadražilové hraje důležitou roli pojmenování věcí a jevů, které pak směřuje tok jejího uvažování. Název práce Substance, vážící se k podstatě věcí, tak uvedl a vyznačil postupné rozvíjení konceptu tautologie, kterou Zadražilová již předznamenala ve své autorské knize Tužka tužkou, jako tématu její závěrečné práce. V textové části práce, z mého pohledu přehledné a v dobrém smyslu edukativně uchopené, uvedla autorka mezi inspiračními zdroji slavné dílo Josepha Kosutha Jedna a tři židle, ve kterém je židle představena jako skutečný objekt vedle své slovníkové definice a fotografického obrazu.

Zadražilová ve svém závěrečném cyklu s podtitulem „Dřevo dřevem na dřevě“ nanáší obraz, tedy reprezentaci dřevěné struktury na skutečné dřevo, přičemž jí jako materiál slouží rozemleté skutečné dřevo. Vytváří tedy jakousi nadstavbu dřeva (pokračuje v jeho růstu posmrtně?), modeluje či maluje za použití částecek jiného dřeva jeho jinou organizaci. Smyšlená druhá vrstva, která takto přepisuje přírodní vzor dřeva, se s ním opticky mísí. Někdy působí výsledek znejistujícím dojmem (nevíme přesně, na co se díváme – a tyto práce pro mě osobně mají velkou působivost), jindy lépe rozeznáváme dvě vrstvy obrazu jako svým způsobem grafický přetisk.

Autorku zajímá aspekt doslovné tautologie, kdy motivem, podložkou i použitou barevnou hmotou je dřevo. Zároveň je pro ni podstatné, že tato barevná hmota je prašná, a je tedy pokračováním dlouhodobého projektu Sbírání prachu, který Zadražilová rozvíjí po většinu svého studia na FaVU. Téma prachu autorka prozkoumává systematicky a analyticky, s přiznaně obsesivní zaujatostí, a nachází v něm stále nové směry v uvažování, vedoucí k dalším formám jeho zpracování. Ze současných umělců by svým konceptuálním přístupem, založeným na systematickosti, mohla Zadražilové být blízká například tvorba Jana Nálevky.

Pojítkem, vinoucím se prací Lenky Zadražilové v průběhu celého studia, je však také inspirace z rodinného prostředí. Zároveň, ačkoli autorka přistupuje k umělecké tvorbě z konceptuálních východisek, hraje podstatnou roli její zobrazovací talent a přirozený sklon k figuraci, s nímž s obdivuhodnou lehkostí a přesvědčivostí vytváří početné, formálně ucelené obrazové série. Její figurální a realistická poloha, která vychází z fotografických předloh a často, například v autorských knihách, je zpracovávána v sekvencích (a tímto charakterem se může blížit i komiksově ilustraci), je tak nedílnou součástí autorčina konceptuálního a materiálového zkoumání.

Vytvářením prací především v kontextu celku někdy Lenka Zadražilová potlačuje své vnímání jednotlivého obrazu a může pak pro ni být výzvou rozeznat jeho autonomní působivost, či ho jako autonomní dílo budovat s větší pozorností. Tento (zdánlivý) nedostatek jistoty či vědomé důvěry v intuici jako prostředek výběru i rozvoje tvorby však Zadražilová překonává a vyvažuje jak získáváním rozmanité zpětné vazby z konzultací, tak i narůstající zkušeností v rámci výstavní činnosti, díky níž je již nyní aktivní umělkyní s viditelnou přítomností na výtvarné scéně.

Otázky k rozpravě:

Vnímá autorka doslovnost v uměleckých dílech také v negativním kontextu?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

A

Posudek vypracoval(a):

MgA. Patricie Fexová, Ph.D.

Datum: 6. 5. 2024